

Universitätsbibliothek Wuppertal

**DIONYSII || LAMBINI MON-||STROLIENSIS RE-||GII
PROFESSORIS,|| IN || Q. HORATIVM FLACCVM EX FIDE
ATQVE || AVCTORITATE COMPLVRIVM LIBRORVM
MANV-||scriptorum à se emendatum, et aliquoties
recogni-||tum, ...**

Horatius Flaccus, Quintus

Frankfurt/Main, 1577

Ode 12: Ad Neobulen

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1066)

A RELEGIT] longe à patria remoueat. M. Tull. orat. post reditum. *nominatim alij compellabantur, alij rei citabantur, alij relegabantur.* translatione dixit Sat. vlt. lib. 1. *Ambitione relegata te dicere possum Pollio.*

I, PET. QVO TE RAP. ET AVRÆ] siue terra, siue mari iter facere uoles, propera, quantum potes. ὁ πιπιδες ἀγροί, καὶ ἀνεμοί, sic Eurip. Med. φεύγε, φεύγε, μήτε ναύην Διπύος ἀπὸ τῆς, μήτ' ὄρον πεδισβῆ. id est, fuge, fuge, neque naualem currum omittens, neque vehiculum pedestre.

MEMOREM] cuius memoria sit diuturna ac sempiterna. ut sup. Od. 13. lib. 1. *memorem notam.*

SCULPE QUEREL.] ita reperi scriptum in aliquot eod. manu scriptis, Vatic. & item Don. Fabr. Russardinis, Cleric. Nicot. non *scalpe*, quos secutus sum. nam *scalpere*, fodere est: quod ad hunc locum non satis quadrat: nisi translationem esse dicamus.

AD NEOBVLEN.

Ode 12.

B Eam Hebrai adolescentis amore captam inertia se, & desidia dedisse.

MISERARVM est neque amori dare ludum,

Neque dulci mala uino lauere: aut ex-

Animari metuentis patruæ verbera lingue.

Tibi qualum Cytheræa puer ales, Tibi telas, operosaq; Mineruæ Studium aufert, Neobule, Liparæi nitor Hebrai,

C Eques ipso melior Bellerophonte: Neque pugno, neque segni pede victus, Simul unctos Tiberinis humeros lauit in undis:

Catus idem per apertum fugientis Agitato grege cervos iaculari: & Celer arcto latitantem fruticeto excipere aprum.

MISERARVM EST] hæc Ode est παρρητικὴ, seu παρρησιαστικὴ, id est, ad iuadendum & exhortandum comparata.

NEQUE AM. D. LVD.] neque amori indulgere. si loquitur Plaut. Barchid. ego dare me ludum meo gnato institui. ibid. sed nimum noto desidia ei dare ludum.

LAVERE] à verbo lauō is. sup. ann. ad Od. 3.

lib. 2. sic Lucr. vsurpauit sonere à sono is. libro 3. Scire licet non sincerum sonere, atque subesse Cæcum aliquem cordis stimulum. & item tēuere, fūlgere, &c. Eleganti autem & concinna translatione vsus dixit mala lauere uino, quasi de sordibus quibusdam loqueretur. tale est abstergere metum, dolorē, curam, agriuidinem animi. Suprà autem Od. 7. lib. 1. nunc uino pellite curas, ab eodem dictum est alia translatione. sic uini cadum dixit amara curarum eluere efficacem Od. 12. lib. 4.

AVT EXANIMARI] exanimari, metu scilicet. sequitur enim, metuentes pat. verb. sic Sat. 4. lib. 1. auidos uicinum funus ut agros Exanimat, mortisque metu sibi parcere cogit, &c. ex quo exanimatus participium, semper pro conturbato vsurpatur, ut notat Donatus ad illud Terent. in Andr. ibi tum exanimatus Pamphilus, &c. & ad illud. Hecyr. Quam propter exanimatum citius eduxi foras.

METVENTEIS PATR. VERB.] lingua patrua pro lingua patruū Horatianum. Sed cur metuitur lingua patrua, aut cur patruus ponitur pro obiurgatore acris & aspero? paucis expediam. Sciunt omnes, quanta vis sit πατρὸς φωνῆς: quæ procul dubio in patre erga filium multo maior est, quam in filio erga patrem, ut docet Aristot. lib. 8. de moribus ad Nicom. patruus autem, quamuis etiam ipse amet fratris filios: patrio illo, & immoderato affectu caret tamen. Itaque cum male uerum examinet omnis Corruptus iudex (ut ait Hor.) uerisimile est patrem incredibili illo in filium amore impeditum, multa errata filij præterire, ac dissimulare, atque adeo probare: quæ si quis alius cernat, ualde improbet, ac reprehendat: tanta est oculorum paternorum in peccatis filij lippitudo, seu potius cæcitas. At patruus, ut dixi, ab hoc impotente affectu liber, ac solutus, de fratris filiorum peccatis iudicat incorrupte. Ita si quid delinquant, id acriter, & seuerè reprehendit, coercet, & castigat, neque à se impetrare potest, ut uel mediocribus illorum peccatis facile concedat. Ex eo natum est, ut patruus pro seuo, & aspero reprehensore, seu castigatore ponatur. M. Tull. pro Cælio. Quis in reliqua uita mitis esset, fuit in hac causa pertristis quidam patruus, censor, magister. Idem ad Att. lib. 2. Cura, amabo te, Ciceronem nostrum. ei nos deos uidemur, id est, patruū. & Catull. in Gellium, Gellius audierat, patruum obiurgare solere, Si quis delicias diceret, aut faceret, &c. & Hor. Sat. 3. lib. 2. siue ego prauè, seu rectè, ne sis patruus mihi. & Sat. 2. c. iuld. libri. adde Iratum patruum, uicinos. Mitione illum Terentianum Æschini patruum excipio, lenissimum, & placatissimum: contra patrem Deameam durissimum, atque acerbissimum.

QUALVM] id est, calathum, ex quo quasillus: quo nomine est vsus M. Tull. Philipp. 2. Petrus Victorius lib. Var. lect. nono, cap. 17. admonet, hos uersus treis, qui deinceps sequuntur, ex Sapphone esse expressos, cuius hi sunt uersus, Γλυκία μάτηρ & τοὶ Δύναμαι κρέκειν τὸν ἴσον Πότρω δαμῆισα παιδὸς, Παδινὰν δὲ Ἀφροδίταν, Nam sic emedo postremū, quorum hæc sententia est, iucunda mater, non possiam ordiri telam, aut texere, amore pueri capta, Veneris teneræ opera, seu culpa.

PVER

